

Sygn. akt IV U 17/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2015r.

Sąd Rejonowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSR Beata Bury</i>
Protokolant:	<i>Magdalena Zając</i>

po rozpoznaniu w dniu *21 października 2015r. w Rzeszowie*

sprawy z wniosku *G. M.*

przeciwko *Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.*

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania *G. M.*

od decyzji *Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.*

z dnia 16 lutego 2015r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia z dnia 16 lutego 2015r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawczyni G. M. prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 1 listopada 2014r. do dnia 25 stycznia 2015r. i nadal w przypadku dalszej nieprzerwanie orzekanej niezdolności do pracy.

Sygn. akt IV U 17/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 21 października 2015 roku

Decyzją z dnia 13 listopada 2014 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił wnioskodawczyni G. M. prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 25 września 2014 r. do dnia 3 listopada 2014 r.

Jako podstawę prawną przedmiotowej decyzji ZUS wskazał przepisy art. 8 i 9 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2014 r., poz. 159 - tekst jedn.). Jako uzasadnienie faktyczne decyzji podał, że z posiadanej dokumentacji wynika, iż z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej wnioskodawczyni został wypłacony zasiłek chorobowy za okresy od 16 stycznia 2014 r. do 11 kwietnia 2014 r. oraz od 24 kwietnia 2014 r. do 18 lipca 2014 r. Decyzją z dnia 1 sierpnia 2014 r. wnioskodawczyni odmówiono prawa do zasiłku chorobowego za okres od 29 lipca 2014 r. do 3 sierpnia 2014 r. Podał,

że niezdolność do pracy od 25 września 2014 r. spowodowana została tą samą chorobą, co niezdolność do pracy do 15 września 2014 r.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła w dniu 10 grudnia 2014 r. wnioskodawczyni G. M., zaskarżając w/w decyzję w całości. Wskazała, że w dniu 25 września 2014 r. przeszła zabieg lewej nogi, a zatem nie zachodzi tożsamość zachorowań.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy (...) Oddział w R. wniósł o jego oddalenie oraz podniósł te same argumenty, które legły u podstaw wydania przedmiotowej decyzji.

Sprawa zawisła w tut. Sądzie pod sygn. akt IV U 17/15.

Decyzją z dnia 19 listopada 2014 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił wnioskodawczyni G. M. prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 4 listopada 2014 r. do dnia 30 listopada 2014 r. oraz kolejne okresy niezdolności do pracy z powodu choroby w przypadku składania zaświadczeń lekarskich.

Jako podstawę prawną przedmiotowej decyzji ZUS wskazał przepisy art. 8 i 9 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2014 r., poz. 159 - tekst jedn.). Jako uzasadnienie faktyczne decyzji podał, że z posiadanej dokumentacji wynika, iż z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej wnioskodawczyni został wypłacony zasiłek chorobowy za okresy od 16 stycznia 2014 r. do 11 kwietnia 2014 r. oraz od 24 kwietnia 2014 r. do 18 lipca 2014 r. Decyzją z dnia 1 sierpnia 2014 r. wnioskodawczyni odmówiono prawa do zasiłku chorobowego za okres od 29 lipca 2014 r. do 3 sierpnia 2014 r. Podał, że niezdolność do pracy od 4 listopada 2014 r. spowodowana została tą samą chorobą, co niezdolność do pracy do 15 września 2014 r. i są one wliczone do jednego okresu zasiłkowego.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła w dniu 10 grudnia 2014 r. wnioskodawczyni G. M., zaskarżając w/w decyzję w całości. Wskazała, że w dniu 25 września 2014 r. przeszła zabieg lewej nogi, a zatem nie zachodzi tożsamość zachorowań.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy (...) Oddział w R. wniósł o jego oddalenie oraz podniósł te same argumenty, które legły u podstaw wydania przedmiotowej decyzji.

Sprawa zawisła przed tut. Sądem pod sygn. akt IV U 18/15.

Zarządzeniem z dnia 13 stycznia 2015 r. obie sprawy zostały połączone do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia oraz prowadzenia pod sygn. akt IV U 17/15.

Decyzją z dnia 16 lutego 2015 r. znak: (...) organ rentowy uchylił decyzje: z dnia 13 listopada 2014 r. i z dnia 19 listopada 2014 r. i:

1. przyznał wnioskodawczyni prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 25 września 2014 r. do dnia 31 października 2014 r. oraz
2. odmówił wnioskodawczyni prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 1 listopada 2014 r. do dnia 25 stycznia 2015 r. i nadal.

Na terminie rozprawy w dniu 8 kwietnia 2015 r. G. M. wniosła o przyznanie zasiłku chorobowego za okres od dnia 1 listopada 2014 r. do dnia 25 stycznia 2015 r. i nadal w przypadku dalszej nieprzerwanej niezdolności do pracy z powodu choroby. W konsekwencji, Sąd, na podstawie art. 477¹³ KPC, postanowieniem z dnia 8 kwietnia 2015 r., umorzył postępowanie w części dotyczącej przyznania zasiłku chorobowego za okres od dnia 25 września 2014 r. do dnia 31 października 2014 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni G. M. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą. Z tego tytułu podlega ubezpieczeniom społecznym, w tym ubezpieczeniu chorobowemu.

Wnioskodawczyni jest leczona ortopedycznie od 2013 r. Powodem zgłoszenia się na badanie ortopedyczne były dolegliwości bólowe stawów kolanowych z przewagą po stronie prawej. W rezonansie magnetycznym stwierdzono anomalię rozwojową łątki pod postacią łątki tarczowatej bocznej. Ponadto zdiagnozowano u niej szpotawość goleni proksymalną obustronną.

Z powodu narastających dolegliwości z okresowymi blokadami ruchomości stawu kolanowego prawego wnioskodawczyni była leczona operacyjnie w dniu 16 stycznia 2014 r. na Oddziale Ortopedii w Szpitalu w L.. Wykonano wówczas w trybie pilnym zabieg artroskopii kolana prawego, plastykę łątki bocznej. Po wypisie do domu wnioskodawczyni kontynuowała leczenie w trybie ambulatoryjnym.

Wnioskodawczyni G. M. miała orzeczoną niezdolność do pracy w okresie od 16 stycznia 2014 r. do 7 marca 2014 r. z powodu schorzenia oznaczonego symbolem M23 (wewnętrzne uszkodzenia stawu kolanowego) oraz w okresie od 8 marca 2014 r. do 11 kwietnia 2014 r. z powodu schorzenia oznaczonego symbolem M22 (choroby rzepki).

W dniu 24 kwietnia 2014 r. wnioskodawczyni została przyjęta do Oddziału Ortopedii Szpitala w L. ze skierowaniem od lekarza ortopedy: szpotawość goleni prawej. W czasie hospitalizacji w trybie planowym wykonano zabieg osteotomii korekcyjnej goleni prawej w okolicy proksymalnej piszczeli ze stabilizacją płytką stabilną kątowo. Dalsze leczenie wnioskodawczyni kontynuowała w trybie ambulatoryjnym.

Wnioskodawczyni pozostawała niezdolna do pracy w okresie od 24 kwietnia 2014 r. do 18 sierpnia 2014 r. z powodu schorzenia oznaczonego symbolem M21 (inne nabyte zniekształcenia kończyn). Niezdolność do pracy z tej przyczyny zakończyła się z dniem 15 września 2014 r.

Po przedłożeniu przez wnioskodawczynię zwolnienia lekarskiego obejmującego okres od 24 kwietnia 2014 r. do 25 maja 2014 r. organ rentowy wystąpił do Głównego Lekarza Orzecznika czy schorzenia oznaczone symbolami M22 i M21 oraz M23 i M21 pozostają ze sobą w związku przyczynowym.

W opinii z dnia 21 maja 2014 r. Główny Lekarz Orzecznik stwierdził, że istnieje związek między schorzeniami M21, M22 i M23. Organ rentowy uznał, że okresy niezdolności do pracy od 16 stycznia 2014 r. do 11 kwietnia 2014 r. oraz od 24 kwietnia 2014 r. do 28 lipca 2014 r. należy zliczyć do jednego okresu zasiłkowego. W związku z czym, wnioskodawczyni z dniem 28 lipca 2014 r. wyczerpała 182-dniowy okres zasiłkowy.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 22 grudnia 2014 r. sygn. akt IV U 422/14 Sąd Rejonowy w Rzeszowie zmienił decyzję organu rentowego ZUS O/R. z dnia 1 sierpnia 2014 r. i przyznał wnioskodawczyni G. M. prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 29 lipca 2014 r. do dnia 3 sierpnia 2014 r. Tym samym przyjął, że z dniem 24 kwietnia 2014 r. otworzył się dla wnioskodawczyni nowy okres zasiłkowy (do którego nie wlicza się okresu od dnia 16 stycznia 2014 r. do dnia 11 kwietnia 2014 r.).

(dowód: akta zasiłkowe wnioskodawczyni, akta sprawy tut. Sądu sygn. akt IV U 422/14, dokumentacja medyczna – k. 31, zwolnienia lekarskie – k. 45-46, opinia biegłych sądowych z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii: A. P. – k. 41-42, W. P. – k. 76-78, opinia biegłej sądowej z zakresu medycyny pracy H. W. – k. 55-59 i 75)

W dniu 25 września 2014 r. wnioskodawczyni przeszła artroskopię lewego stawu kolanowego oraz osteotomię walgizującą lewej piszczeli. Schorzenia te, oznaczone symbolem M21, spowodowały niezdolność do pracy do dnia 16 maja 2015 r.

W dniu 26 marca 2015 r. u G. M. wykonano artroskopię kolana prawego celem usunięcia blizny pooperacyjnej oraz usunięto z obu piszczeli płyty (...).

Niezdolność do pracy wnioskodawczyni G. M. od dnia 25 września 2014 r. była spowodowana inną chorobą niż niezdolność do pracy orzeczona do dnia 15 września 2014 r.

(dowód: akta zasiłkowe wnioskodawczyni, akta sprawy tut. Sądu sygn. akt IV U 422/14, dokumentacja medyczna – k. 31, zwolnienia lekarskie – k. 45-46, opinia biegłych sądowych z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii: A. P. – k. 41-42, W. P. – k. 76-78, opinia biegłej sądowej z zakresu medycyny pracy H. W. – k. 55-59 i 75)

Decyzją z dnia 16 lutego 2015 r. znak: (...) organ rentowy uchylił decyzje: z dnia 13 listopada 2014 r. i z dnia 19 listopada 2014 r. i:

3. przyznał wnioskodawczyni prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 25 września 2014 r. do dnia 31 października 2014 r. oraz

4. odmówił wnioskodawczyni prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 1 listopada 2014 r. do dnia 25 stycznia 2015 r. i nadal.

Na terminie rozprawy w dniu 8 kwietnia 2015 r. G. M. wniosła o przyznanie zasiłku chorobowego za okres od dnia 1 listopada 2014 r. do dnia 25 stycznia 2015 r. i nadal w przypadku dalszej nieprzerwanej niezdolności do pracy z powodu choroby. W konsekwencji, Sąd, na podstawie art. 477¹³ KPC, prawomocnym postanowieniem z dnia 8 kwietnia 2015 r. umorzył postępowanie w części dotyczącej przyznania zasiłku chorobowego za okres od dnia 25 września 2014 r. do dnia 31 października 2014 r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej powołanych dowodów tj. dokumentów zalegających w aktach zasiłkowych wnioskodawczyni, których treść i autentyczność nie była kwestionowana przez strony w toku postępowania oraz na podstawie opinii sądowo-lekarskich. Sąd podzielił i przyjął za własne ustalenia oraz wnioski, zawarte w opiniach biegłych sądowych jw. Są one bowiem logiczne, spójne i jednoznaczne oraz znajdują oparcie w dokumentacji lekarskiej wnioskodawczyni, wzajemnie się uzupełniając. Opinie zostały oparte na wiedzy fachowej i doświadczeniu zawodowym biegłych. Ponadto żadna ze stron nie wniosła zarzutów do opinii.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 8 i art. 9 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2014 r., poz. 159 - tekst jedn.) do okresu zasiłkowego wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy niemożności wykonywania pracy z przyczyn wskazanych w jej art. 6 ust. 2, jak również okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni. Z powyższego wynika, że przy ustalaniu długości okresu zasiłkowego obowiązują następujące zasady:

1. jeżeli okresy niezdolności do pracy występują po sobie bez przerwy, zlicza się je do jednego okresu zasiłkowego, nie badając czy zostały spowodowane tą samą czy też inną chorobą, podobne zsumowanie zachodzi wówczas, gdy pomiędzy okresami niezdolności do pracy spowodowanymi tą samą chorobą wystąpiła przerwa nie przekraczająca 60 dni,
2. jeżeli nowa niezdolność do pracy ma inną przyczynę niż poprzednia (jest spowodowana inną chorobą) i wystąpiła po przerwie co najmniej 1-dniowej, okres zasiłkowy jest liczony od początku,
3. jeżeli pomiędzy okresami niezdolności do pracy spowodowanej tą samą chorobą wystąpiła przerwa przekraczająca 60 dni, następna niezdolność do pracy rozpoczyna nowy okres zasiłkowy (por. uzasadnienie wyroku SN z dnia 6 listopada 2008 roku, II UK 86/09).

Odnosząc się do wskazania zawartego w pkt 2, należy wskazać, że w art. 9 w/w ustawy mowa jest o wliczaniu okresów poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem

poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni. W przypadku wnioskodawczynie okresy wskazywane przez organ rentowy nie mogą być wliczone do jednego okresu zasiłkowego z następujących przyczyn: niezdolność do pracy w okresie od dnia 25 września 2014 r. do dnia 25 stycznia 2015 r. i nadal została spowodowana inną chorobą niż niezdolność do pracy w okresie od dnia 24 kwietnia 2014 r. do dnia 15 września 2014 r., choroby te nie są powiązane, choć mają ten sam symbol statystyczny (por. wyrok SN z dnia 6 listopada 2008 roku, II UK 86/09 oraz post. SN z dnia 26 stycznia 2012 roku, I BU 14/11). Schorzenia występujące u wnioskodawczynie są specyficzne i wymagają sukcesywnego, zorganizowanego w czasie, leczenia. Postępowanie dowodowe wykazało, iż okres niezdolności do pracy od dnia 24 kwietnia 2014 r. do dnia 15 września 2014 r. nie był spowodowany tą samą chorobą, co niezdolność do pracy stwierdzona w okresie od 25 września 2014 r. do 25 stycznia 2015 r. Wnioskodawczynie była pierwotnie leczona z powodu anomalii rozwojowej stawu kolanowego, tj. łąkotki tarczowatej. Ta anomalia pozostaje bez związku przyczynowego i terapeutycznego z deformacją szpotawą goleni zlokalizowaną w części dalszej piszczeli. Z kolei, ta deformacja jest znacznie częstszym i powszechniejszym schorzeniem i wiąże się z zespołem przeciążeniowym łąkotek przyśrodkowych i chorobą zwyrodnieniową przyśrodkowego przedziału stawów kolanowych, więc pozostaje bez związku z anomaliąmi rozwojowymi łąkotek, szczególnie łąkotek bocznych. Oznacza, to, iż w przypadku wnioskodawczynie wskazane wyżej okresy niezdolności do pracy zostały spowodowane różnymi chorobami, dotyczącymi odmiennych układów, ponadto od dnia 25 września 2014 r. proces leczenia objął lewą kończynę, a poprzednio była leczona prawa. W konsekwencji, odwołująca się była leczona i operowana z powodu schorzeń w dwóch różnych kończynach i traktowanie tych okresów jako jednego okresu chorobowego nie wydaje się uzasadnione. Wskazywanego leczenia nie można przeprowadzić jednocześnie na obydwu kończynach z uwagi na wyłączenie mobilności w okresie pooperacyjnym polegającym na unieruchomieniu obydwu kończyn dolnych. W tym świetle, okres zasiłkowy liczony jest na nowo, gdyż niezdolność do pracy wnioskodawczynie, która wystąpiła po przerwie (minimum jednodniowej) została spowodowana inną chorobą, niż poprzedni okres niezdolności do pracy.

Wskazać również należy, że nieuzasadnione jest twierdzenie organu rentowego o istnieniu „związku przyczynowego” pomiędzy zachorowaniami jako nieznajdujące uzasadnienia w treści powołanych przepisów. Powołany wyżej art. 9 ust. 1 ustawy zasiłkowej, wbrew twierdzeniom ZUS, w ogóle nie operuje pojęciem pozostawiania chorób w związku przyczynowym, mówi zaś o „tej samej” chorobie, która w danym okresie spowodowała niezdolność do pracy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 KPC, zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji.